

Heid Cat zondag 44 vr /antw 113+114

1 verbod 2 gebod 3 bekering

Gemeente,

In 9 geboden werden allerlei daden genoemd om te doen of te laten. In het tiende gebod gaat het om verlangens/begeerten. Nu, het zal duidelijk zijn: iedereen heeft die. Een mens die nergens naar verlangt, helemaal lusteloos is, nergens naar uitzielt is er triest aan toe. Die voelt zich ook ontzettend beroerd. Zo iemand is er triest aan toe, ik zeg niet hopeloos, want ook dan is er hulp van de HEERE, maar je voelt je dan wel ontzettend naar. In goeden doen heeft ieder mens al ingeschapen verlangens. Verlangens naar werk, naar een stukje zelfontplooiing, naar eten en drinken, slaap en vrienden, seksualiteit en ontspanning. En daarbij heeft ieder mens als zondaar zondige verlangens: eerzucht, hebzucht en nog veel meer.

Het gaat er maar om hoe ik met al mijn verlangens omga. Om het met een beeld van Luther te zeggen: de ruiter en het paard. Dat mijn verlangens niet de ruiter zijn die het paard van mijn leven besturen. Maar dat ik de ruiter ben door de Heilige Geest, die het paard van mijn verlangens bestuurt. Een heel gevecht, dat paard van mijn verlangens kan enorm steigeren, of voort willen hollen, of koppig doen, en om dan door de kracht van de Heilige Geest dat paard te leiden en te besturen in het spoor van Gods geboden.

1 verbod

Om te beginnen heeft het tiende gebod het over de zondige verlangens. Gij zult niet begeren wat van een ander is. Nu kun je verlangens vergelijken met vuur. En je hebt dan vuur in vier soorten. Je hebt vuur, smeulend onder de as. Ten tweede heb je vuur een enkel vlam die eruit steekt. Ten derde heb je vuur dat heel de kachel vult, een laaiende open haard. Ten vierde heb je vuur dat een brand is, dat uit de open haard de vloerbedekking aansteekt, en dan de meubels, en dan de muren, en dan heel het huis.

Zo is het ook met verlangens, zondige verlangens. Ze smeulen onder de as, dat is onze zondige natuur. Dan heb je de opwelling, de gedachte, de begeerte die opvlamt. Ten derde heb je het verlangen dat heel de haard van je gedachten vult. Het brandt van binnen, je denkt eraan, je zint erop, je zet er je zinnen op. Ten vierde heb je de brand: je doet het, je vindt gelegenheid om je gang te gaan en het slaat naar buiten om in woorden en daden.

Het tiende gebod bedoelt allereerst dat derde. Dat je gedachten vol zijn van verlangens. Je zint erop. En je zoekt gelegenheid om het in

daden om te zetten. Je begeert de vrouw van je naaste, je gedachten zijn vol van haar en zoeken wegen om dat te bevredigen. Je begeert iets van zijn bezit, zijn rijkdom, zijn auto, zijn huis, zijn apparatuur, zijn succes. Je begeert iets van haar kleren, haar huisinrichting, haar geldelijke mogelijkheden. Je zoekt mogelijkheden om het te krijgen, om ook zoiets aan te schaffen. Je begeert wat van een ander is. het vult de haard van je gedachten. Gij zult niet! Zegt het tiende gebod.

En dat kun je met de catechismus uitbreiden naar het begeren tegen elk van Gods geboden in. Begeren om ergens helemaal in op te gaan, om mijn eigen zin te doen, om te zwijgen over God, om de zondag voor mezelf te gebruiken, begeren om een ander kwaad te doen, om een ander seksueel de mijne te maken, om een ander te benadelen, om de zwakke punten van een ander uit te meten. Het vult de haard van je gedachten. Gij zult niet!

En dan geldt ook bij dit gebod: het kwaad zit al veel dieper en eerder. Niet alleen die open haard vol vuur is zonde voor God, ook dat eerste vlammetje al, die eerste opwelling. Die zomaar in je opkomt. Naar iets wat van een ander is, of tegen één van de geboden in. Gij zult niet!

We herkennen die regel wel van de tien geboden: God ziet niet alleen wat we doen als zonden, maar ook wat we denken, wat we begeren met heel ons hart, en ook wat we in een opwelling verlangen. Die ene opwelling, gedachte, begeerte.

En dan moet daar wel een zondige natuur onder zitten. Als er bij het olieboven straaltjes olie omhoog spuiten dan weten ze genoeg: daar zit een olieveld onder de grond. Als er van die begeerten omhoog spuiten in mijn hart, dan blijkt daaruit genoeg: daar zit mijn zondige natuur onder. En God vervloekt onze zondige natuur.

En dan blijkt juist bij dit gebod die ander regel die voor de tien geboden geldt. Dat God het volmaakte eist. Hoor maar naar antwoord 113 deel 1: dat ook de minste lust of gedachte tegen enig gebod Gods in ons hart nimmermeer zal komen. Zo volmaakt. En dan ook nog: dat wij altijd van alle zonden met heel ons hart vijand zijn. Een vijand van alle zonden. Ze haten. Dus ook niet stillletjes van genieten. Niet stillletjes genieten van wat ik anderen aan zonden zie doen. Wat ik aan werken van het vlees bekijk. Alle dvd's, films, programma's waarin eerzucht ten toon gespreid wordt, afgoderij voor het aardse, geweld, erotiek, hebzucht, zondagsontheiliging: haat het. Daar zult ge niet van genieten. Wees er vijand van, altijd, met heel je hart.

Gij zult niet begeren! Ja, zo ooit dan krijg je nou toch een gevoel van: dit is niet reëel meer. Dit is niet haalbaar. Dit moet je wel wat

afzwakken want anders heb je geen leven meer en kom je wanhoop nabij. Maar, gemeente, laten we toch met onze gedachten van Gods wet afblijven. Wee ons als wij Gods wet eigenhandig aan vervormen en neerhalen. Daar brandt je je vingers aan, daar brandt je je ziel aan, eeuwig.

Maar onthoud waarvoor de wet bedoeld is: allereerst voor onbekeerden, mensen buiten Christus. Dus voor u en jou als je zeggen moet: ik ken Jezus niet, ik ben niet Zijn eigendom. Wees eerlijk: geldt u dat, jou dat? Dat zegt Jezus door dit 10e gebod: je moet geen enkele hoop hebben dat het goed zit met je. Dan moet je echt niet denken, och, misschien valt het nog wel mee. Misschien neemt God toch wel genoeg met me. Dat moet je niet denken. Echt dat is zelfmisleiding. Als je buiten Christus bent moet je alle hoop dat goed zit kwijtraken. Hoe eerder hoe beter. Want buiten Christus valt het niet mee. Ook niet voor jou. Wat dan? Naar Christus heen! Nu, direct en terstond. Je hebt maar één ding en dat is: je hebt Jezus nodig. Achter Hem is bedekking van schuld. En wee degene die het Evangelie hoger wil hangen. Omhoog wil halen. Dat je eerst eer moet zijn dan goddeloze om erin te mogen vluchten.

En als je Jezus kennen mag en van Zijn genade weet, zou het dan ooit anders worden? Zou je dan ooit erboven uit komen? Elke dag weer, om met al je overtredingen te vluchten tot Hem. Om vergeving, om afwassing, om bedekking. Zou dan niet steeds blijven gelden dat ik mijn zonden en mijn zondige aard steeds dieper ga inzien en steeds vuriger de vergeving in Jezus bloed ga zoeken en nodig heb?

2 gebod

Dan stoten we weer op een regel bij de tien geboden. We zagen dat al eerder: als iets negatiefs verboden wordt, dan wordt het positieve geboden. Niet vloeken, wel Gods Naam belijden en prijzen. Niet doodslaan, wel het goede zoeken voor mijn naaste. Niet begeren wat van mijn naaste is of tegen enig gebod ingaat, wel begeren wat goed is en heilig is. Want er zijn in Christus ook heilige verlangens. Lees het Psalmboek er maar op na.

Dat is verlangen naar God. Psalmen zingen ervan. Verlangen naar God. Om nabij Hem te zijn. Zijn liefde te ervaren, ons hart voor Hem uit te storten en Zijn gunst te ontvangen. Dat uit zich in elk geval in verlangen om te bidden. Schreeuwen van verlangen naar Hem. Psalm 42.

Dan verlangen naar Gods huis. Zijn dienst. De bediening van de verzoening. De Psalmen Israëls. De Gemeente Gods. Daar openbaart

God Zich als verzoend en genadig. Hoe branden mijn genegenheeden.
Psalm 84.

Dan verlangen naar Gods Woord. Zijn getuigenis, Zijn woorden, Zijn beloften. Al de Schrift is van God ingegeven en daarom vol van Hem. Verlangen naar de Bijbel en meer uitleg van de Bijbel en meer inzicht in de kernbegrippen van de Bijbel. Psalm 119.

Diezelfde Psalm zingt ook van verlangen naar Gods geboden. Verlangen om Zijn wil te kennen, en verlangen om Zijn wil te kunnen door Gods kracht. Verlangen heilig te leven.

Diezelfde Psalm zingt ook van verlangen naar de wederkomst. Dat mijn ziel zo dikwijls van verlangen is bezweken om U te zien ter hoge vierschaar treen. Dat God orde op zaken stelt. Dat Hij Zijn schepping vernieuwd. Zijn vijanden onschadelijk maakt, Zijn kerk volkomen verlost. Dat Zijn eer en lof zal blinken en klinken over heel de aarde. En de Geest en de bruid zeggen kom, ja kom haastig.

Verlangen naar het sterven. Paulus zegt het in Filippenzen 1 ik wenste wel, ik verlangde wel ontbonden te worden en met Christus te zijn want is zeer verre het beste. Altijd met Christus, nooit meer tegen Hem zondigen en Hem verdriet doen.

Dat noemt antwoord 113 lust tot alle gerechtigheid hebben. Altijd lust tot alle gerechtigheid hebben. Volmaakt en in de hoogste vorm. Dat eist God. Altijd en ten hoogste.

En van hieruit: de haat tegen alle zondige verlangens en de liefde tot alle goede verlangens, ook het omgaan met onze ingeschapen verlangens. Onze ingeschapen verlangens: naar eten en drinken, naar vriendschap en naar verkering, naar blijdschap en levensinvulling die mogen we niet ontkennen of kruisigen of vernietigen. Dat gaat tegen Gods scheppingsbedoeling in, dat zou ons misvormen. Maar die ingeschapen verlangens moeten wel bestuurd worden, denk aan de ruiter en dat paard, door heilige verlangens en haat tegen zondige verlangens. Zodat dat verlangen er is, en ik geniet als ze vervuld worden en ik krijg verkering, vriendschap, huwelijk, werk, gezin, gezondheid, leuke vrijetijdsbesteding, maar dat dat verlangen niet te sterk word. Dat dat geen afgod word die me zo in beslag neem dat het God en Zijn eer verdringt, dat het desnoods Gods wet wil overtreden om vervuld te worden. Desnoods met mij ellebogen werk om het voor elkaar te krijgen. Dat ik er geen maat in weet te houden en er helemaal in opga en er de geestelijke dingen door vergeet. Dat ik zo gelukkig ben met mijn huwelijk en mijn werk dat God op het tweede plan komt en Zijn eer. Dat ik zo eraan hang dat ik opstandig word als God het mij niet geeft, dat ik niet te genieten ben als het niet doorgaat. God vraagt dat ik

achter Jezus komen, ten achter stel, man of vrouw, geld en goed, kinderen en akkers, ja zelfs mijn eigen leven. Dat eist God. Dat mijn ingeschapen verlangens nooit de gehoorzaamheid aan Gods geboden beschadigen of vervormen of nog erger: wegdrijven.

Gij zult begeren! Verlangen naar God. En alle ingeschapen verlangens nooit Gods eer en wil laten aantasten. Ja, zo ooit dan krijg je nou toch een gevoel van: dit is niet reëel meer. Dit is niet haalbaar. Dit moet je wel wat afzwakken want anders heb je geen leven meer en kom je wanhoop nabij. Maar, gemeente, laten we toch met onze gedachten van Gods wet afblijven. Wee ons als wij Gods wet eigenhandig aan vervormen en neerhalen. Daar brandt je je vingers aan, daar randt je je ziel aan, eeuwig.

Maar onthoud waarvoor de wet bedoeld is: allereerst voor onbekeerden, mensen buiten Christus. Dus voor u en jou als je zeggen moet: ik ken Jezus niet, ik ben niet Zijn eigendom. Wees eerlijk: geldt u dat, jou dat? Dat zegt Jezus door dit 10e gebod: je moet geen enkele hoop hebben dat het goed zit met je. Dan moet je echt niet denken, och, misschien valt het nog wel mee. Misschien neemt God toch wel genoeg met me. Dat moet je niet denken. Echt dat is zelfmisleiding. Als je buiten Christus bent moet je alle hoop dat goed zit kwijtraken. Hoe eerder hoe beter. Want buiten Christus valt het niet mee. Ook niet voor jou. Wat dan? Naar Christus heen! Nu, direct en terstond. Je hebt maar één ding en dat is: je hebt Jezus nodig. Achter Hem is bedekking van schuld. Wee degene die het Evangelie omhooghaalt.

En als je Jezus kennen mag en van Zijn genade weet, zou het dan ooit anders worden? Zou je dan ooit erboven uit komen? Elke dag weer, om met al je overtredingen te vluchten tot Hem. Om vergeving, om afwassing, om bedekking. Zou dan niet steeds blijven gelden dat ik mijn zonden en mijn zondige aard steeds dieper ga inzien en steeds vuriger de vergeving in Jezus bloed ga zoeken en nodig heb.

3 bekering

Dan vraag 114 Kunnen degenen die tot God bekeerd zijn deze geboden volkomen houden?

Tot God bekeerd zijn. Dat geeft aan: er moet iets radicaal omgezet zijn. Bekeerd. Vergelijk het nogmaals met dat schip dat van Ierland met de wind en stroom mee naar Canada vaart. Steeds verder van Ierland vandaan. Totdat het erachter komt dat het zo te pletter slaat op een ijsberg voor de kust van Canada. En het schip draait 180 graden terug. Vaart precies de andere kant uit. Totaal veranderd, tegengesteld aan voorheen. Maar tegelijk geldt: het is nog lang niet terug waar het vandaan komt. Het is nog lang niet in Ierland.

Bekeerd zijn. 180 graden omgedraaid. Je weet wel wat ze vroeger zeiden: wat een last was is een lust geworden: bidden, kerkgaan, God dienen. Wat een lust was is een last geworden: de zonde. Wie onbekeerd is die wil God niet dienen. Die wil zoveel mogelijk zonden blijven doen en zoveel mogelijk de grens opzoeken. En die wil zo min mogelijk God dienen, zo min mogelijk strijd en heiligheid en toch in de hemel komen. Wie onbekeerd is gaat het om zichzelf. Wie bekeerd is gaat het om God. Die wil God zoveel mogelijk ontmoeten en dienen en de zonde zo min mogelijk over laten blijven. Het gaat om God en Zijn eer en dienst.

Daarom de vraag: bent u, ben jij tot God bekeerd? Wil je met zoveel mogelijk van jezelf toch nog in de hemel komen of wil je zo heilig mogelijk naar de hemel toe? Wie is er tot God bekeerd? Is leven naar de wet een noodzakelijk kwaad of een heerlijk goed?

Als je niet bekeerd bent moet je niet denken: och ja natuurlijk probeer ik het wel, maar ja het lukt niet helemaal. Dat is niet waar. Je wilt de zonde niet haten, je wilt God niet dienen met heel je hart en leven. Je kunt niet in de hemel komen. Al zou het mogen je zou niet willen. Je zou het er niet uit kunnen houden. Zo'n zondeloze ruimte, je zou er direct weer weg willen. Je wilt naar het verderf. Jij wel, maar God niet. God zegt: bekeer je toch, bekeer je, kom tot Christus.

Maar die tot God bekeerd zijn, hoe zit het daarmee? Kunnen die Gods wet volkomen houden? Dat antwoord heeft twee kanten. Vergelijk het met de vraag: is de Mount Everest een hoge berg? Aan de ene kant: ja. Enorm hoog. Ruim 8000 meter, klim daar maar eens op.

Maar aan de andere kant: als je het vanuit de ruimte bekijkt of vanaf de maan, ja, dan is Mount Everest maar een speldeknoop. Net hoe je het bekijkt.

Hoe is dat bij hen die tot God bekeerd zijn? Aan de ene kant: in vergelijking met mensen die God niet kennen, en in vergelijking met wat je van nature kan verwachten van een zondaar, zijn er geweldige dingen mogelijk. In Gods kracht jezelf verloochenen om je huwelijk te redden, Zijn Naam belijden tot de dood erop volgt, je verslaving te boven komen, je leven in Zijn dienst op het zendingsveld besteden. Geweldig! Wie had dat gedacht van een zondaar! Maar in vergelijking met wat het zou moeten zijn, met wat God uiterlijk en innerlijk vraagt: is het maar een speldenprik. Is het maar een klein beginsel zegt antwoord 114. Is het nog zover van het volmaakte vandaan.

Maar...maar wel met ernstig voornemen, zeg maar verlangen, om naar al Gods geboden te leven. Verlangen naar al Gods geboden te leven. Het is een knop van een bloem die wil gaan bloeien. De knop:

alles zit erin, maar het is nog niet open gebloeid. Ik jaag ernaar zegt Paulus. Dat is het verlangen en tegelijkertijd heeft het aansporing nodig, want dat verlangen is ook zo weer ingezonken. Verlangen om naar al Gods geboden te leven. Om alle zonden eruit te krijgen en naar al Gods geboden te leven. De zondige verlangens gekruisigd en de heilige verlangens sterk en vurig.

Laat dan ons leven daarnaar zijn. Om de zondige verlangens geen voedsel te geven. Die vlam geen voedsel te geven. En dat voedsel komt meestal door de mond van onze ogen. Onze ogen zijn de mond waardoor alles naar binnengaat. Laten we daar zorgvuldig mee omgaan. Als we tv hebben, als we open internet hebben, als we gefilterd internet hebben en we weten dat heel goed te omzeilen: eerlijk zijn voor God. Weten we de knop te vinden? Als we iets zien wat de het vlammetje van ons verlangen in lichter laaie wil zetten. Gaat het direct uit? Wat we met onze ogen eten voedt onze begeerten. Hebzucht, eierzucht, erotiek. Wat we zien met onze ogen is voedsel voor de vlam van onze begeerte. Waakt! Neem maatregelen!

En andersom: voedt de vlam van heilige verlangens door iets goeds te lezen. Neem daar tijd voor. Ga het eens na hoeveel tijd alle dingen opslokken, hoeveel tijd media opslokken en hoeveel tijd je echt bijbelstudie doet, iets goeds leest. Lezen over de dienst aan God, over Zijn geboden, over het leven van zendelingen of de vervolgte kerk, over verkiezing, verzoening en Gods deugden, over de hemelse heerlijkheid dat is voedsel voor de heilige verlangens. Dat doet de vlam van het verlangen naar God en Zijn dienst en Zijn komst aanwakkeren. Vraagt het 10^e gebod er niet om dat we onze tijdsbesteding heel grondig tegen het licht houden? Dat we ons voedselpatroon grondig bezien in geestelijk opzicht. Wat komt er door onze ogen naar binnen? Misschien moet hij wel weg, de tv, misschien veel radicaler mee omgaan, misschien moeten we wel veel strakker onze mobiel aan banden leggen, onze laptop reguleren. Veel meer ons ertoe zetten om iets goeds te lezen. Opdat het verlangen om naar al Gods geboden te leven zal oplaaien.

Totdat.....totdat na dit leven dit verlangen wordt vervuld. Wij de volkomenheid zullen ontvangen. Want dat is de hemel. De hemel is vrolijkheid, ja, is heerlijkheid, ja, is gezondheid, ja, maar de hemel is vooral: heiligheid. De volkomen heiligheid. Wij zullen Hem gelijk zijn, want we zullen Hem zien gelijk Hij is.

Amen